

Arrest

nr. 70 522 van 23 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. NOTEBAERT, loco advocaat R. VAN DE SIJPE, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 februari 2006, verklaart er zich op 3 januari 2010 een tiende maal vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 5 juli 2011, verstuurd op 6 juli 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u van Hazara-origine, bent u afkomstig uit Kaboel en hebt u de Afghaanse nationaliteit. Toen u vier jaar oud was zou uw vader tijdens de oorlog zijn gestorven. Ook uw oudste broer zou zijn vermoord nog vóór de periode van de taliban en uw jongste broer zou in de beginperiode van de taliban zijn verdwenen. U was toen nog jong en bent daarom niet op de hoogte van de details van deze gebeurtenissen. Enige tijd geleden zou uw neef B. H. om het leven zijn gebracht. U hebt echter geen idee wie de daders zijn, noch om welke reden uw neef werd vermoord. H. zou eerder

in België asiel hebben aangevraagd maar een viertal jaar geleden naar Afghanistan zijn teruggekeerd. Sindsdien zouden jullie samen in hetzelfde huis hebben gewoond. H. wilde zich kandidaat stellen voor de gouverneursverkiezingen in Bamiyan, maar zou niet verkozen zijn geweest. Verder bent u niet op de hoogte van zijn activiteiten. Na de aanslag op uw neef zouden dezelfde ouders ook naar jullie huis zijn gekomen. Ze zouden het huis met stenen hebben bekogeld. Toen uw moeder wakker werd en begon te schreeuwen, zouden de ouders zijn gevlucht. Uw moeder zou dit voorval hebben aangegeven aan de autoriteiten en die laatste zouden de zaak onderzoeken. Hierop besliste u het land te verlaten. Met de hulp van een smokkelaar reisde u naar België, waar u op 27/02/2006 asiel hebt aangevraagd. In dringend beroep nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 14 december 2006 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Uw beroep hiertegen bij de Raad van State werd op 22 december 2010 verworpen in het arrest met nummer 210026. In tussentijd diende u nog acht asielaanvragen in die door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet in overweging werden genomen. Op 3 januari 2011 diende u een tiende asielaanvraag in. In het kader van deze asielaanvraag volhardt u in het asielrelaas en de asielmotieven die eerder als ongeloofwaardig werden beschouwd. Ter staving van uw asielrelaas legt u de UNHCR eligibility guidelines voor, met betrekking tot het bepalen van de nood aan internationale bescherming van Afghaanse asielzoekers, daterend van 17 december 2010.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

“Heden legt u de UNHCR-guidelines aangaande de nood aan internationale bescherming van Afghaanse asielzoekers voor, daterend van 17 december 2010. Het CGVS stelt vast dat het voorleggen van dit element op geen enkele manier een nieuw licht werpt op de inschatting van uw asielmotieven en bijgevolg niets afdoet aan de eerdere beoordeling van uw asielaanvraag. Dit document heeft immers geen betrekking op uw persoonlijke asielmotieven. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kaboel te worden beoordeeld. Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 17 december 2010 in rekening genomen. UNHCR oordeelt dat in het licht van de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan en de toename van het aantal burgerslachtoffers, de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit deze regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, dienen de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te zijn ontvlucht omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht te worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de vroegere verblijfplaats. Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Hierbij dient opgemerkt dat UNHCR in de stad Kaboel aanwezig is en dat bijgevolg mag verwacht worden dat UNHCR de veiligheidssituatie in Kaboel goed kan inschatten. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen uit Kaboel en dat UNHCR meewerkt aan terugkeerprogramma's. Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat er in de hoofdstad Kaboel “asymmetrische aanvallen” voorkomen doch geen “open combat” wordt gevoerd. Vanaf 2010 stelde ANSO (Afghan NGO Safety Office) dat er een afname was van het geweld in de stad, in contrast met de toename in de rest van het land. De veiligheidstoestand in de stad werd rustig genoemd (zie aan administratief dossier toegevoegde Subject Related Briefing “Afghanistan – Veiligheidssituatie in Afghanistan en in de stad Kabul” dd. 17 augustus 2010 met update op 20 januari 2011). De stad lijdt wel onder aanslagen met “Improvised Explosive Devices” (IED's), meer bepaald brembommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen “high profile” doelwitten in het centrum van de stad waarbij de

internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviseerd. De gewone Afghaanse burgers worden bij deze aanvallen niet geviseerd. Het geweld in de hoofdstad Kaboel is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kaboel actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kaboel aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist de weigering van de vluchtelingenstatus niet. Hij vraagt enkel om hem subsidiaire bescherming te verlenen. Hij stelt dat de commissaris-generaal zich op gedateerde informatie beroept om hem de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren aangezien de informatie van 2010 dateert. Verder stelt hij dat de redenering van de commissaris-generaal niet kan worden aanvaard. Het is immers niet omdat de gewone burgers niet onmiddellijk zouden worden geviseerd dat dat er voor hen geen risico bestaat voor het leven door zelfmoordaanslagen en andere gewelddadige incidenten.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal heeft vooreerst terecht geoordeeld dat het nieuwe gegeven dat verzoeker bij zijn tiende asielaanvraag heeft voorgelegd op geen enkele wijze een nieuw licht werpt op de inschatting van verzoekers asielmotieven en bijgevolg niets afdoet aan de eerdere beoordeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker betwist dit onderdeel van de motivering niet.

Verder is de Raad van mening dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat burgers in de stad Kaboel op dit ogenblik geen reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Er is immers geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in de stad Kaboel een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit het Cedoca-rapport van 17 augustus 2010, dat op 20 januari 2011 werd aangepast, blijkt dat verschillende gezaghebbende bronnen aangeven dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal verschillend is. ICRC maakt een onderscheid tussen *combat zones* in meer dan de helft van het land en asymmetrische aanvallen in de rest. De VN-rapporteur met betrekking tot wederrechtelijke dodingen stelt dat in grote delen van Afghanistan een gewapend conflict aan de gang is. In de stad Kaboel bestaat het geweld volgens het Cedoca-rapport vooral uit zelfmoordaanslagen en bembommen. Door de grote internationale aanwezigheid en het politieke belang van de hoofdstad proberen antiregeringselementen spectaculaire aanvallen uit te voeren tegen highprofiledoelwitten zoals ambassades en overheidsgebouwen. Strategische wegen en drukke invalswegen vormen een doelwit voor bembommen en bomaanslagen op de talrijke Afghaanse en internationale patrouilles. Uit het Cedoca-rapport blijkt dus dat het geweld in de stad Kaboel plaatselijk en niet aanhoudend is en de vorm aanneemt van asymmetrische aanvallen. Verzoeker brengt geen informatie aan die hierop een ander licht werpt, zodat er geen gegeven voorhanden is dat er op dit ogenblik in de stad Kaboel een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER